

Julklappar till Kristus

Jul och nyår kommer snart, och vad har vi för planer för dem? Hur ska vi använda dem så att vi arbetar tillsammans med Gud? Folk i allmänhet firar den helg som påstås vara till minne av Frälsarens födelse genom festande och nöjen, och genom att ge gåvor till världsliga vänner. Tid, tanke och pengar ägnas åt detta, och Kristus och hans sak försummas. Just den dag som valts för att ära Kristus ägnas av de flesta åt att ära och tillfredsställa sig själva. Fast den är utvald för att minnas Frälsaren ägnas den åt att göra så att han glöms bort.

Den kristne borde välja en motsatt väg. Under dessa högtider kommer Guds nåd inför oss på ett särskilt sätt. Vi bjuds inte bara att minnas de många välsignelser som vi fått under året, de rika gåvor som Försynen så rikligt har försett oss med, men framför allt att minnas den ovärderliga gåvan, Guds älskade Son. Här finns ett outtömligt ämne att tänka på. Vår Frälsares perfekta karaktär väcker änglarnas beundran. De mest lysande och upphöjda av morgonens söner utropade hans härlighet vid skapelsen, och förkunnade hans födelse med glädjesånger. De döljer sina ansikten inför honom när han sitter på sin tron, de kastar sina kronor framför hans fötter, och besjunger hans segrar när de beskådar hans strålande härlighet. Ändå älskade denna härliga varelse den stackars syndaren, och tog på sig en tjänares skepnad, för att lida och dö i människans ställe. Jesus kunde ha blivit kvar vid Faderns högra sida, iklädd den kungliga kronan och de furstliga kläderna, men han valde att byta alla rikedomar, himmelens ära och härlighet, mot mänsklighetens fattigdom, och sin befattning som överbefälhavare mot Getsemanes ångest och Golgatas förödmjukelse och plåga.

Oh, frälsningens mysterier! Så mörkt och själviskt det mänskliga hjärtat är som kan vända sig bort från sådan ojämförlig kärlek, och satsa på denna världs fåfängliga ting! Våra själar är kalla och okänsliga för att vi inte dröjer vid vår Frälsares överlägsna, hänförande egenskaper. Om vi sysselsätter våra tankar med att betrakta hans kärlek och nåd kommer vi att avspegla dem i våra liv och karaktärer, för genom att se blir vi förändrade. Bara genom att upphöja Jesus och ödmjuka jaget kan vi rätt fira Guds Sons födelse.

Om vi firar jul över huvud taget, borde vi visa att vi förstår dess innebörd. Istället för att säga med våra handlingar, att vi förvisar Kristus ur våra sinnen och hjärtan, låt oss vittna för människor, för änglar och för Gud, att vi minns vår Frälsare, genom att följa hans exempel av självförnekelse för andras bästa. - *Signs of the Times*, 8 December 1887